

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 17.

V Trstu, 26. avgusta 1899.

Letnik III.

Iz življenja.

I.

»Slava, slava!« Se razlega:
»Glejte veledušni dar,
rodoljub je tisočake
nam poklonil na oltar!« —

Nikdo pa pri tem ne vpraša:
Kdo pridobil mu in kje? — —
Kaj pač kmetski so dolžniki, —
žulji, kletve in solzé? — —

II.

Ne studi se meni le skop bogatin
ki reveža pahne od praga,
dejanja še druga po svetu oči
odgrinjajo črna, neblaga ...

Največji zločinec dozdeva se mi:
Kdor v tuje blago se ozira, —
po bližnika lasti steguje roko,
z bogastvom trpina zatira ...

Zorana.

Veterček moj.

Veterček moj — oj veter hladan
ali do njega pot ti je znan?
v tihi dolinici sredi vasi ...
hišica meni najdražja stoji — —

Pojdi do hiše — tamkaj postoj
pesem po svoje tam mu zapoj ...
Morda se namre spomni tedaj —
pa mi en vzdihljaj pošlje nazaj.

A če morda zdaj sladko že spi —
s spanja buditi treba ga ni;
Sladko naj spava, sanja nocoj!
Ti pa se vrni — veterček moj!

Bogomila.

